

liberalni poslanci. Profesor Einspieler propadel je v Beljaški okolici zoper Vrana samo za 7 glasov.

Na Štajarskem, kjer so kmetijske občine tudi včeraj volile, izvoljeni so slovenski poslanci Raič, Vošnjak in baron Gödel, prvi soglasno z 353 glasovi, na nemškem Štajarskem voljeni so konservativci: Kaltenegger, oba kneza Lichtensteina in Karlon, pa liberalni kmet Posch, od drugod še nimamo poročil, to pa se poroča, da je konservativec Bärenfeind propadel.

Na Moravskem izvolile so kmetijske občine: ministra Pražaka, prof. Mikiško, med grofom Egb. Belcredijem in Kusy-jem pa je ožja volitev, pri prvotni volitvi prejel je Kusy 30 glasov več.

Na Českem zmagali so vsi priporočenci tamošnje narodne stranke, propadel je omahljivec Talšer, knez Schwarzenberg izvoljen pa je proti Herbstu, ki je propadel proti Pikertu.

Volitve v mestih.

Na Nižéavstrijskem bile so najbolj pomenljive volitve na Dunaji, kjer se voli 12 poslancev. — Izid teh volitev bil je za večino in vlado jako povoljen, ker izmed dosedanjih dunajskih poslancev, ki so bili vsi zvesti levičarji, izvoljenih je samo pet, namreč E. Süß, Matscheko, Jaques in Weitlof; na novo je tukaj izvoljen Herbst in pa levičarja Vrabetz in Somaruga na mesto ostalih pet poslancev, Lenz, Neuber, Wiesenburg, Stourez, Steudel in Löblich, pa sta izvoljena levičarja Somaruga in Vrabetz; na mesto Neuber-a antisemit dr. Pattai, na mesto Wiesenburga, demokrat Kreuzig, na mesto Stoureza znani dr. Kronawetter, na mesto podžupana Steudel-a dr. Lueger znan demokrat.

V Baden-u propadel je profesor Lustkandel proti antisemitu Fliegel-u, sicer so izvoljeni prejšnji liberalci.

V Solnogradu propadel je baron Bach, Lienbacherjev kandidat, proti Wegscheider-ju.

Dva vnanja glasova o naših avstrijskih razmerah med strankami.

Znan trezno sodeč Nemec dr. Fischhof izjavlja svoje mnenje o nekaterih pomenljivih političnih vprašanjih sedajnosti v pismu, katero je prijavila dunajska „Allg. Zeitung“. V tem pisanju pravi dr. Fischhof: Nemci so manjšina, Nenemci večina v Avstriji in manjšina gospoduje nad večino samo toliko dolgo, dokler se ta ne zaveda svoje moči in svojega pomena. Kedar so pripadenci tretjega, to je, meščanskega stanu, vsled stavka izrečenega po abétu Sieyé-u še le zadobili zavednost, da bi v državi, v kateri v očigled zgodovinskih privilegij nič niso bili, morali in mogli biti vse — postali so tudi vse. In v oni meri, v kateri zadobiva četrti stan zavest o svoji družbenski, gospodarski in politiški vrednosti, postaja mogočnejši in strahovitejši. Krog siromaštva prilizujejo se in ga iščejo celó dandanes lizuni tako, kakor redkokje mogotca, ki se je ljudstvu na vrat vstopil. — Celó železni kancler nemške države boža ga prav rahlo po bradi. In kakor je razposestene vrste velika družbenska misel, tako je razposestena ljudstva mogočna narodnostna misel prebudila iz spanja. — Z močjo nevihte, odtrgajoč cele pokrajine, preplavila je ta misel tekom pol stoletja velike države, in zdaj naj bi se ustavila pred klicem ene stranke? Narodnosti čutijo svojo moč in od politične razumnosti nemških Avstrijcev bo odvisno, ali jo zastavijo za državo ali proti

državi. Upirajočim se zamore zapovedovati samo premožni, in to nemška Avstrija nikakor ni. Vodja sonarodnjakov pa bo samo tedaj, ako ga ti prostovoljno ubogajo, tega pa gotovo ne doseže z ojstrimi, ampak z resnim, mirnim mišljenjem, s katerim se ne založi pot, ki pelje do zaželenega smotra. Zmernost morala bi biti geslo današnjega časa. Klic: „Mi moremo, kar hočemo, čuje se samo iz ust politikov, katerim še brada ni izrastla, ali katerim nikdar ne raste. „Hočemo samo ono, kar moremo“, tako govoré politiki, ki so zrele starosti in zrele pameti.

Zmeren je nemšk Avstrijec v prvi vrsti poklican za nosilca državne misli, ako pa mero prekorači, tedaj ga bo zgodovina tudi imenovala njenega nosilca, toda onega nosilca, ki jo je v grob nesel.

Drug glas, prihajajoč z Dunaja v Bismarkov časnik „Nordd. Allg. Zeitung“ pravi: Volilni oklic českih zaupnih mož izraža željo in pripravljenost z „nemškimi sodeželani“ priti do bratskega porazumljenja. V volilnem oklicu nemško-českih zaupnih mož ne nahaja se nobenega takega mehkega soglasja. Tam šumi bojna pesem od začetka do konca. Gosp. dr. Russ imel je prijaznost, v svojem zadnjem kandidatskem govoru temu pravi vzrok razkriti. Videti je bilo iz njegovega govora, da bi ne bilo tolike težave, jezikovno vprašanje uže v pretekli dobi državnega zbora rešiti v vsestransko zadovoljnost. Pa gospodje z leveice stavijo pred vsem en pogoj. Zahtevajo pred vsem vlado, katere udje bi ne imeli nikakoršne politične strankarske preteklosti.

Za stranko, katera sicer ne prisega višje, kot pri parlamentarizmu, je to vsikakor čudno zahtevanje in pa zanimivo pripoznanje načela vlade nad strankami stoječe. Zakaj pa so potem, gospodje, vladi Taaffejevi, ko je ta še stala nad strankami, napovedali vojsko brez usmiljenja? Zakaj so napadali ministra Streita in Kremerja, katera vendar tudi nista imela nikakoršne politične strankarske preteklosti? Rešitev zastavice je lahka. Gospodje od liberalizma čutijo zadrege, v katere so se pripravili. Radi bi bili ven iz zagate. Toda stavijo mal, majčkin pogoj: „krona se mora upogniti“, krona mora preklicati, krona mora svoje zaupne može, katere ob enem podpira večina državnega zbora, žrtvovati strankarski domišljiji liberalcev. Gospod Russ pové pošteno svojim volilcem, da gledé tega nima nikakoršne nade. Mi pa smemo misliti, da zadnji prestolni govor Rusu in njegovim pristašem ne daje nikakoršnega povoda za sanjarije. Gospodje levičarji bodo voljo krone gledé notranje politike ravno tako malo begali, kakor malo jim je bilo to mogoče gledé vnanje politike.

Zabavne stvari.

Zamet v stepah.

Poljski spisal Mihal Grabowski, preložil L. G. Podgoričan.

(Dalje.)

Noben občestven človek ne more in njegova dolžnost ni to, da bi o neozirnih pogojih žrtvoval se svobodni in samovoljnosti kakega dozdevnega (eingebildet) človeka natore. Vsak občestven človek, ko se porodi, snide se precej z oziri, ki mora véren biti jim. V rodbini, ki je nje ud, — v stanu, ki je njegov člen, — v kraji, kjer biva, mnogokrat vladajo korenite dozdevnosti in nazori, ki noben posameznik ne more ustrezati